DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 2. | Katowice, dnia 20 lutego 1933 r. | Rok I.

TREŚĆ:

POCZTA.

10.

Niedostateczne opakowanie listów i próbek towarów wysyłanych zagranicę.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Strasburgu donosi, że do urzędu wymiany w Strasburgu nadchodzą odsyłki z Polski, zawierające listy i próbki towarów przeznaczone przeważnie dla studjujących we Francji, a zawierające świeże masło i inne podobne produkty, które wskutek niedostatecznego opakowania topią się w czasie przewozu i zabrudzają korespondencję listową. — Wysyłane w tej sprawie przez urząd wymiany w Strasburgu pisma nie wpłynęły na polepszenie stosunków, a wedle twierdzenia Dyrekcji w Strasburgu wypadki uszkodzenia innych przesyłek powodowane niewłaściwem opakowaniem tłuszczów zdarzają się obecnie nawet częściej.

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym ściśle przestrzegać postanowienia zawarte w Przepisach Ruchu do Ordynacji pocztowej (Przesyłki listowe) § 6 pkt. 4. (tom II. P. 5 strona 27 i 28), dotyczące opakowania przedmiotów warunkowo dopuszczonych do przewozu drogą pocztową w przesyłkach listowych.

No. P. P. 10 z dnia 14 lutego 1933 r.

11.

Przesyłanie cukierków w paczkach żywnościowych.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 112/4. z dnia 23. I. 1933 r. zawiadamia się, że przesyłki z cukierkami leczniczemi (ślazowemi, mentolowemi itp.) wysyłane przez wytwórnie cukierków dla aptek, składów aptecznych i sklepów — mogą być nadawane jako paczki żywnościowe, gdyż cukierki lecznicze, jako podpadające pod pojęcie przetworów cukrowych (przepisy wykonawcze do § 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych Dz. Urz. Nr. 15 str. 293) mogą być przesyłane w tego rodzaju przesyłkach pocztowych.

No. P. P. 77 z dnia 30 stycznia 1933 r.

12.

Przesyłanie w paczkach żywnościowych jelit i żołądków cielęcych.

W sprawie przesyłania w paczkach żywnościowych jelit i żołądków cielęcych, służących do wyrobu wędlin, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem No. PW. 112/21. z dnia 3. II. 1933 r. wyjaśniło, że artykuły te, jako stanowiące li- tylko konieczny materjał dla wyrobu wędlin, a nie właściwy produkt spożywczy, nie podpadają pod pojęcie artykułów spożywczych określonych w przepisach wykonawczych do § 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów o paczkach żywnościowych z dnia 14. VII. 1932. r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 583).

Z tych względów jelita i żołądki cielęce nie mogą być przesyłane w paczkach żywnościowych.

No. P. P. 77 z dnia 7 lutego 1933 r.

13.

Nadawanie i doręczanie pism towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich, oraz banków hipotecznych.

Stosownie do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów No. PW, 104/2/33 z dnia 28. I. 1933 r. zawiadamia się, że w myśl art. 1 i 4 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o uprawnieniach niektórych towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz banków hipotecznych przy przeprowadzaniu egzekucji z nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 812), uprawnionemi do prowadzenia egzekucji z nieruchomości są towarzystwa kredytowe ziemskie i miejskie oraz banki hipoteczne w okręgach sądów apelacyjnych w Toruniu, Poznaniu, Katowicach, Lwowie i Krakowie i przy wysyłaniu oraz doręczaniu przez pocztę korespondencji, wysyłanej przez te instytucje, należy stosować analogiczne przepisy o doręczaniu pism sądowych.

Zaznacza się, że przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 29 grudnia 1932 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 973), ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów N. 26 z r. 1932 poz. 180, będą przy nadawaniu i doręczaniu pism instytucji kredytu długoterminowego miały zastosowanie z pewnemi zmianami, wynikającemi z charakteru i nazwy tych instytucyj, a w szczególności:

1. Pisma instytucji kredytu długoterminowego, wysyłane bądź jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, bądź też jako polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, podlegają przy nadaniu taryfowym opłatom pocztowym. Opłata ta składa się:

A. przy listach zwykłych z normalnej taryfowej opłaty

a. za list zwykły — zależnie od jego wagi i miejsca przeznaczenie (listy miejscowe lub zamiejscowe),

b. za zwrotne poświadczenie odbioru

B. przy listach poleconych za zwrotnem poświadczenrem odbioru z opłaty jak w poz. a. nadto z opłaty za polecenie.

2. Na zewnętrznej stronie przesyłki należy, oprócz dokładnego adresu, podać nazwę wysyłającej instytucji i sygnaturę sprawy, a nadto umieścić u dołu napis „Polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru“, jeżeli pismo wysyłane jest jako list polecony, lub też tylko.: „Za zwrotnem poświadczeniem odbioru“, jeżeli pismo wysyłane jest jako list zwykły.

Jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, należy na jej zewnętrznej stronie umieścić wyrazy. „Termin dnia ....“

3. Wyrazy „sąd“ w różnych przypadkach oraz „sądowe“, użyte w powołanem wyżej rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości o doręczaniu pism sądowych, należy zastąpić — zależnie od przypadku — wyrazem: „instytucji kredytu długoterminowego“ lub nazwą wysyłającej instytucji.

No. P. P. 10 z dnia 4 lutego 1933 r.

14.

Wykazy zleceniowe z obciętemi brzegami.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 102/1 z dnia 28/I. 1933 r. niniejszem odwołuje się tut. okólnik No. 24

z 1932 r. poz. 256 w sprawie postępowania z wykazami zleceniowemi z obciętemi lub obdartemi brzegami w celu zmniejszenia wagi przesyłki.

Wykazy zleceniowe bez i z przekazem zleceniowym, nadeszłe w listach zleceniowych, których tekst lub rubryki wskutek obcięcia lub obdarcia brzegów nie zostały naruszone, należy uważać za ważne i zlecenie wykonać na warunkach i w sposób określony w przepisach o zleceniach pocztowych.

Wykazy zleceniowe bez i z przekazem zleceniowym, których tekst lub rubryki wskutek obcięcia lub obdarcia brzegów zostały naruszone lub zniekształcone, należy traktować jako brakujące i postępować w myśl postanowień, zawartych w § 10 pkt. 1b. przepisów wykonawczych o zleceniach pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1931 r. poz. 25) z tą różnicą, że dostarczenie nowych wykazów zleceniowych uskutecznia się na koszt nadawcy zlecenia.

Pobraną od nadawcy opłatę należy zarachować znaczkami opłaty na liście poleconym, w którym odsyła się brakujące wykazy zleceniowe.

No. P. P. 70 z dnia 3 lutego 1933 r.

15.

Umieszczanie reklam na przesyłkach pocztowych.

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. P. W. 940/239/32 z dnia 14/II. 1933 r. wyjaśnia się, iż pod pojęciem notatek, umieszczanych przez nadawcę na przesyłkach listowych i na paczkach i dozwolonych w myśl § 63 ordynacji pocztowej (II. P. 3.) oraz § 5 poz. 13 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II. P. 5), należy rozumieć i reklamy drukowane, o ile one nie uwłaszczają czci, nie są nieprzyzwoite, nieobyczajne, ubliżające czci osobistej, uczuciom narodowym, religijnym, lub są ze względu na niebezpieczeństwo publiczne niedozwolone (§ 6 p. 1c przepisów ruchu do ordynacji pocztowej II. P. 5).

Notatki lub reklamy mogą być umieszczane zwłaszcza na nieadresowej stronie koperty, a na kartkach pocztowych — na lewej stronie kartki, przeznaczonej na korespondencję, nie tylko w obrocie wewnętrznym, lecz i w obrocie zagranicznym, ponieważ przepisy konwencyjne nie zawierają zakazu umieszczania reklam na nieadresowej stronie kopert listów, a § 2 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21/III. 1031 r. w sprawie ordynacji pocztowej (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 10 z 1931 r. poz. 64) zawiera postanowienia, że przepisy ordynacji pocztowej obowiązują także w obrocie zagranicznym, o ile na podstawie konwencji i umów z poszczególnemi krajami nie wydano odmiennych postanowień.

Dlatego przepisy, zawarte w § 63 ordynacji pocztowej, mają zastosowanie w obrocie zagranicznym.

Nr. P. P. 10 z dnia 18/II. 1933 r.

16.

Doręczanie przekazów czekowych P. K. O.

Zgodnie z postanowieniami zawartemi w rozdziale IV. punkt 6 str. 53 instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych jako zbiornic P. K. O. z roku 1928 winny być wszystkie przekazy czekowe P. K. O. nadchodzące do urzędów pocztowych, w których zaprowadzono doręczanie przekazów, wraz z pieniądzmi adresatom do domu — bezwzględnie doręczane odbiorcom z pieniądzmi do domu i pobierana opłata za doręczenie.

Przy doręczaniu przekazu czekowego PKO., zaopatrzonego specjalnem zastrzeżeniem wypłaty, n. p. „za potwierdzeniem urzędu gminnego, że adresatka ponownie nie wyszła zamąż“, odbiorca jest obowiązany doręczyć odnośne poświadczenie, stanowiące warunek wypłaty przekazu.

Jeżeli odbiorca przy pierwszem doręczeniu nie może przy wypłacie przekazu czekowego P. K. O. dostarczyć listonoszowi żądanego poświadczenia, to zgodnie z postanowieniami, zawartemi w § 251 ordynacji pocztowej (II. P. 3) przekaz czekowy należy doręczyć powtórnie, jeżeli można przypuszczać, że kwota przekazowa będzie mogła być doręczona, w przeciwnym razie przekaz wraz z gotówką listonosz winien złożyć w urzędzie pocztowym, który postępuje w myśl powołanego wyżej punktu 6 instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym P. K. O., pobierając przy wypłacie opłatę za doręczenie (§ 304 ordynacji pocztowej II. P. 3).

Dostarczenie odnośnego poświadczenia, będącego podstawą do podjęcia kwoty z przekazu czekowego, opatrzonego zastrzeżeniem wypłaty, należy do obowiązku odbiorcy i może być złożone na oddzielnej kartce papieru, punkt bowiem 12 rozdziału IV. str. 55 wymienionej wyżej instrukcji nie zawiera kategorycznego postanowienia, że poświadczenie to musi być zamieszczone na przekazie.

No. P. K. 30 z dnia 8 lutego 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

17.

Czas trwania rozmów międzymiastowych.

W związku z powtarzającemi się skargami abonentów korzystających z rozmów międzymiastowych, że przerwy w rozmowach, spowodowane defektami na linji, są zaliczone do czasu właściwej rozmowy, Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 10 lutego br. Nr. TE 2002 podało następującą interpretację § 66 ust. 2 taryfy telef.

W wypadkach, gdy obsługa centrali stwierdzi niedostateczny stan przewodu, na którym ma uskutecznić połączenie międzymiastowe, winna uprzedzić o tem abonenta i kontrolować w trakcie rozmowy, czy porozumiewanie się ma miejsce i z jakiemi przerwami. Czas w którym rozmowa nie była możliwa należy odliczyć od całkowitego czasu trwania połączenia. W wypadku zaś, gdy rozmowa miałaby być bardzo utrudniona, należy zgóry abonenta zapytać, czy w takich warunkach życzy sobie przeprowadzić rozmowę, bądź nawet odmówić mu połączenia.

Nr. TE 209 z dnia 18/II. 1933 r.

ADMINISTRACJA.

18.

Zabezpieczenie robotników na wypadek bezrobocia.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 12 XII. 1932 r. No. AP. 523 ogłoszonego w okólniku Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 29 poz. 283 podaje się do wiadomości, że obowiązek zabezpieczenia na wypadek bezrobocia obejmuje również dozorców domowych zatrudnionych w budynkach, będących własnością Zarządu pocztowego, jak również palaczy, obsługujących instalacje centralnego ogrzewania.

Odnośnie do zabezpieczenia sprzątaczek, zatrudnionych przy utrzymaniu porządku w pomieszczeniach służbowych urzędów pocztowo-telegraficznych Dyrekcja wyjaśnia, że według § 80 Przepisów III. B. 3 nie istnieje żaden stosunek prawny pomiędzy niemi a Zarządem P. i T. Dyrekcja przypomina wydane w związku z tem zarządzenie No. O. B. 2601 ogłoszone w okólniku Nr. 26 poz. 270 z dnia 15/XI. 1932 r.

Zabezpieczenie tych pracowniczek na wypadek bezrobocia nie jest obowiązkiem Zarządu pocztowego, lecz naczelników wzgl. administratorów Urzędów pocztowo-telegraficznych jako osób prywatnych, które umowę we własnem imieniu ze sprzątaczkami zawierały.

To zaś zabezpieczenie prywatne winny osoby te przeprowadzać według obowiązujących w danej miejscowości przepisów ogólno-socjalnych.

No. O. B. 2602 z dnia 9 lutego 1933 r.

Adres Administracji: Dyrekcja Poczt i Telegrafów
(Oddział Organizacyjny)
Katowice, ul. Słowackiego 11.

„Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14.